
Siddhakritam Ganga Stotram

सिद्धकृतं गङ्गास्तोत्रम् ११

Document Information

Text title : Siddhakritam Ganga Stotram

File name : siddhakRRitaMgangAstotram11.itx

Category : devii, devI, nadI, mahAbhArata, stotra

Location : doc_devii

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : mahAbhArata | anushAsanaparva | adhyAya 27/25-98||

Latest update : November 2, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 2, 2025

sanskritdocuments.org

Siddhakritam Ganga Stotram

सिद्धकृतं गङ्गास्तोत्रम् ११

सिद्ध उवाच ।

ते देशास्ते जनपदास्तेऽऽश्रमास्ते य पर्वताः ।

येषां भागीरथी गङ्गा मध्येनैति सखिद्धरा ॥ २५ ॥

तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैस्त्यागेन वा पुनः ।

गतिं तां न लभेज्जन्तुर्गङ्गां संसेव्य यां लभेत् ॥ २६ ॥

स्पृष्टानि येषां गङ्गेयैस्तोयैर्गात्राणि देहिनाम् ।

न्यस्तानि न पुनस्तेषां त्यागः स्वर्गाद्धिधीयते ॥ २७ ॥

सर्वाणि येषां गङ्गेयैस्तोयैः कृत्यानि देहिनाम् ।

गां त्यक्त्वा मानवा विप्र द्विवि तिष्ठन्ति तेऽथलाः ॥ २८ ॥

पूर्वं वयसि कर्माणि कृत्वा पापानि ये नराः ।

पश्चाद्गङ्गां निषेवन्ते तेऽपि यान्त्युत्तमां गतिम् ॥ २९ ॥

स्नातानां शुचिभिस्तोयैर्गङ्गेयैः प्रयतात्मनाम् ।

व्युष्टिर्भवति या पुंसां न सा ऋतुशतैरपि ॥ ३० ॥

यावदस्थि मनुष्यस्य गङ्गातोयेषु तिष्ठति ।

तावद्दर्शसखिस्त्राणि स्वर्गं प्राप्य महीयते ॥ ३१ ॥

अपहत्य तमस्तीव्रं यथा भात्युद्ये रविः ।

तथापहत्य पाप्मानं भाति गङ्गाजलोक्षितः ॥ ३२ ॥

विसोमा ष्व शर्वर्यो विपुष्पास्तरवो यथा ।

तद्गद्देशा दिशश्चैव डीना गङ्गाजलैः शुभैः ॥ ३३ ॥

वर्णाश्रमा यथा सर्वे स्वधर्मज्ञानवर्जिताः ।

ऋतवश्च यथासोमास्तथा गङ्गां विना जगत् ॥ ३४ ॥

यथा डीनं नभोऽर्द्धेण भूः शैलैः षं य वायुना ।

तथा देशा दिशश्चैव गङ्गाङ्गीना न संशयः ॥ ३५ ॥

त्रिषु लोकेषु ये केचित्प्राणिनः सर्वे एव ते ।

तर्थाभाषाः परां तृप्तिं यान्ति गङ्गाजलैः शुभैः ॥ ३६ ॥

यस्तु सूर्येण निष्टमं गाङ्गेयं पिबते जलम् ।

गवां निर्हारनिर्मुक्ताद्यावकात्तद्विशिष्यते ॥ ३७ ॥

धन्वप्रतसदस्रं तु यरेद्यः कायशोधनम् ।

पिबेद्यश्चापि गङ्गाग्मः समौ स्यातां न वा समौ ॥ ३८ ॥

तिष्ठेद्युगसदस्रं तु पादैनैकेन यः पुमान् ।

मासमेकं तु गङ्गायां समौ स्यातां न वा समौ ॥ ३९ ॥

लम्बेतावाक्षिरा यस्तु युगानामयुतं पुमान् ।

तिष्ठेद्येद्येष्टं यश्चापि गङ्गायां स विशिष्यते ॥ ४० ॥

अत्रौ प्रासं प्रधूयेत यथा तूलं द्विजोत्तम ।

तथा गङ्गावगाढस्य सर्वं पापं प्रधूयते ॥ ४१ ॥

भूतानामिह सर्वेषां दृग्भोपलतयेतसाम् ।

गतिमन्वेषमाणां न गङ्गासदृशी गतिः ॥ ४२ ॥

भवन्ति निर्विषाः सर्पा यथा ताक्षर्यस्य दर्शनात् ।

गङ्गाया दर्शनात्तद्भ्रत्सर्वपापैः प्रमुख्यते ॥ ४३ ॥

अप्रतिष्ठाश्च ये केचिदधर्मशरणाश्च ये ।

तेषां प्रतिष्ठा गङ्गेण शरणं शर्म वर्म च ॥ ४४ ॥

प्रकृष्टैशुभैर्ग्रस्ताननेकैः पुरुषाधमान् ।

पततो नरके गङ्गा संश्रितान्प्रेत्य तारयेत् ॥ ४५ ॥

ते संविभक्ता मुनिभिर्नूनं देवैः सवासवैः ।

येऽभिमिगच्छन्ति सततं गङ्गामभिमितां सुरैः ॥ ४६ ॥

विनयात्पारङ्गीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः ।

ते भवन्ति शिवा विप्र ये वै गङ्गां समाश्रिताः ॥ ४७ ॥

यथा सुराणाममृतं पितृणां च यथा स्वधा ।

सुधा यथा च नागानां तथा गङ्गाजलं नृणाम् ॥ ४८ ॥

उपासते यथा बावा मातरं क्षुधयार्दिताः ।
 श्रेयस्काभास्तथा गङ्गामुपासन्तीड देडिनः ॥ ४९ ॥
 स्वायम्भुवं यथा स्थानं सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते ।
 स्नातानां सरितां श्रेष्ठा गङ्गा तद्दृढिडोच्यते ॥ ५० ॥
 यथोपज्जविनां धेनुर्देवादीनां धरा स्मृता ।
 तथोपज्जविनां गङ्गा सर्वप्राणभृतामिड ॥ ५१ ॥
 देवाः सोमार्कसंस्थानि यथा सत्रादिभिर्मर्षैः ।
 अमृतान्युपज्जवन्ति तथा गङ्गाजवं नराः ॥ ५२ ॥
 जाह्नवीपुलिनोत्थाभिः सिङ्कताभिः समुक्षितः ।
 मन्यते पुरुषोऽऽत्मानं दिविष्ठमिव शोभितम् ॥ ५३ ॥
 जाह्नवीतीरसम्भूतां मृदं भूर्ध्रां भिभर्ति यः ।
 भिभर्ति रुपं सोऽर्कस्य तमोनाशात्सुनिर्भलम् ॥ ५४ ॥
 गङ्गोर्भिभिरथो दिग्धः पुरुषं पवनो यदा ।
 स्पृशते सोऽपि पाप्मानं सद्य ऐवापमार्जति ॥ ५५ ॥
 व्यसनैरभितप्तस्य नरस्य विनशिष्यतः ।
 गङ्गादर्शनजा प्रीतिर्व्यसनान्यपकर्षति ॥ ५६ ॥
 उंसारावैः कोकरवै रवैरन्यैश्च पक्षिणाम् ।
 पस्पर्थ गङ्गा गन्धर्वान्युलिनैश्च शिलोच्ययान् ॥ ५७ ॥
 उंसादिभिः सुभडुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृताम् ।
 गङ्गां गोकुलसम्भाधां दृष्ट्वा स्वर्गोऽपि विस्मृतः ॥ ५८ ॥
 न सा प्रीतिर्दिविष्ठस्य सर्वकामानुपाश्रितः ।
 अभवधा परा प्रीतिर्गङ्गायाः पुलिने नृणाम् ॥ ५९ ॥
 वाऽमनःकर्मज्ञैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिड ।
 वीक्ष्य गङ्गां भवेत्पूतस्तत्र मे नास्ति संशयः ॥ ६० ॥
 सभावरान्सप्त परान्घितुंस्तेभ्यश्च ये परे ।
 पुमांस्तारयते गङ्गां वीक्ष्य स्पृष्ट्वावगाह्य य ॥ ६१ ॥
 श्रुताभिलषिता दृष्टा स्पृष्टा पीतावगाहिता ।
 गङ्गा तारयते नृणामुभौ वंशौ विशेषतः ॥ ६२ ॥

दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथा गङ्गेति कीर्तनात् ।
 पुनात्यपुण्यान्पुरुषाञ्छतशोऽथ सङ्ग्रहः ॥ ६३ ॥
 य एच्छेत्सङ्गलं जन्म श्रुतितं श्रुतमेव य ।
 स पितृस्तर्पयेद्गङ्गामभिगम्य सुरांस्तथा ॥ ६४ ॥
 न सुतैर्न य वित्तेन कर्मणा न य तद्गलम् ।
 प्राप्नुयात्पुरुषोऽत्यन्तं गङ्गां प्राप्य यदाप्नुयात् ॥ ६५ ॥
 जात्यन्धैरिड तुल्यास्ते मृतैः पङ्गुभिरेव य ।
 समर्था ये न पश्यन्ति गङ्गां पुण्यजलां शिवाम् ॥ ६६ ॥
 भूतलभ्यमविष्यज्ञैर्मंडर्षिभिरुपस्थिताम् ।
 देवैः सेन्द्रैश्च को गङ्गां नोपसेवेत मानवः ॥ ६७ ॥
 वानाप्रस्थैर्गृहस्थैश्च यतिभिर्ब्रह्मचारिभिः ।
 विधावद्भिः श्रितां गङ्गां पुमान्को नाम नाश्रयेत् ॥ ६८ ॥
 उल्कामद्भिश्च यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसम्मतः ।
 चिन्तयेन्मनसा गङ्गां स गतिं परमां लभेत् ॥ ६९ ॥
 न भयेभ्यो भयं तस्य न पापेभ्यो न राजतः ।
 आ देहपतनाद्गङ्गामुपास्ते यः पुमानिड ॥ ७० ॥
 गगनाधां मडापुण्यां पतन्तीं वै मछेश्वरः ।
 धधार शिरसा देवीं तामेव द्विवि सेवते ॥ ७१ ॥
 अलङ्कृतास्त्रयो लोकाः पथिभिर्विमलैस्त्रिभिः ।
 यस्तु तस्या जलं सेवेत्कृतकृत्यः पुमान्भवेत् ॥ ७२ ॥
 द्विवि ज्योतिर्यथादित्यः पितृणां चैव यद्गमाः ।
 देवेशश्च यथा नृणां गङ्गेऽस्रितां तथा ॥ ७३ ॥
 मात्रा पित्रा सुतैर्दरिर्वियुक्तस्य धनेन वा ।
 न भवेद्धि तथा द्युभं यथा गङ्गाविद्योगजम् ॥ ७४ ॥
 नारण्यैर्नेष्टविषयैर्न सुतैर्न धनागमैः ।
 तथा प्रसादो भवति गङ्गां वीक्ष्य यथा नृणाम् ॥ ७५ ॥
 पूर्णामिन्दुं यथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ।

गङ्गां त्रिपथगां दृष्ट्वा तथा दृष्टिः प्रसीदति ॥ ७६ ॥

तद्भावास्तद्गतमनास्तन्निष्ठस्तत्परायणः ।

गङ्गां योऽनुगतो भक्त्या सा तस्याः प्रियतां व्रजेत् ॥ ७७ ॥

भूःस्थैः भस्त्रैर्दिविष्ठैश्च भूतैरुच्य्यावयैरपि ।

गङ्गा विगाह्या सततमेतत्कार्यतमं सताम् ॥ ७८ ॥

त्रिषु लोकेषु पुण्यत्वाद्गङ्गायाः प्रथितं यशः ।

यत्पुत्रान्सगरस्थैषा भस्माभ्यान्नयद्विभम् ॥ ७९ ॥

वाय्वीरिताभिः सुमहास्वनाभिर्द्रुताभिरत्यर्थसमुच्छ्रिताभिः ।

गङ्गोर्मिभिर्मानुमतीभिरिन्द्रः सडस्त्रश्मिप्रतिमो विभाति ॥ ८० ॥

पयस्विनीं घृतिनीमत्युदारं समृद्धिनीं वेगिनीं दृविगाह्याम् ।

गङ्गां गत्वा यैः शरीरं विसृष्टं गता धीरास्ते विबुधैः समत्वम् ॥ ८१ ॥

अन्याञ्जडान्द्रव्यडीनांश्च गङ्गा यशस्विनी बृहती विश्वरूपा ।

देवैः सेन्द्रैर्मुनिभिर्मानवैश्च निषेविता सर्वकामैर्युनक्ति ॥ ८२ ॥

उर्जावतीं मधुमतीं मलापुण्यां त्रिवर्त्मगाम् ।

त्रिलोकगोप्त्रीं ये गङ्गां संश्रितास्ते दिवं गताः ॥ ८३ ॥

यो वत्स्यति द्रक्ष्यति वापि मर्त्यं स्तस्मै प्रयच्छन्ति सुभानि देवाः ।

तद्भाविताः स्पशन्ति दर्शन्ति यस्तस्मै देवा गतिमिष्टां दिशन्ति ॥ ८४ ॥

दक्षां पृथ्वीं बृहतीं विप्रकृष्टां शिवामृतां सुरसां सुप्रसन्नाम् ।

विभावरीं सर्वभूतप्रतिष्ठां गङ्गां गता ये त्रिदिवं गतास्ते ॥ ८५ ॥

भ्यातिर्यस्याः भं दिवं गां य नित्यं पुरा दिशो विदिशश्चावतस्थे ।

तस्या जलं सेव्यं सरिद्धराया मर्त्याः सर्वे कृतकृत्या भवन्ति ॥ ८६ ॥

धयं गङ्गेति नियतं प्रतिष्ठा गुडस्य रुडमस्य य गर्भयोषा ।

प्रातस्त्रिमार्गां घृतवहा विपाप्मा गङ्गावतीर्णां वियतो विश्वतोया ॥ ८७ ॥

सुतावनीध्रस्य डरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कक्ष्यानुरूपा ।

भव्या पृथिव्या भाविनी भाति राज-गङ्गा लोकांनां पुण्यदा वै त्रयाणाम् ॥ ८८ ॥

मधुप्रवाहा घृतरागोद्धृताभिर्मंडोर्मिभिः शोभिता ब्राह्मणैश्च ।

दिवश्श्रुता शिरसात्ता भवेन गङ्गावनीध्रास्त्रिदिवस्य मावा ॥ ८९ ॥

योनिर्वरिष्ठा विरजा वितन्वी शुष्मा धरा वारिवडा यशोदा ।
 विश्वावती यादृतिरिष्टिरिद्धा गङ्गोक्षितानां भुवनस्य पन्थाः ॥ ९० ॥
 क्षान्त्या मख्या गोपने धारणे य दीप्त्या कृशानोस्तपनस्य यैव ।
 तुल्या गङ्गा सम्मता ब्राह्मणानां गुडस्य ब्रह्मण्यतया य नित्यम् ॥ ९१ ॥
 ऋषिष्टुतां विष्णुपदीं पुराणीं सुपुण्यतोयां मनसापि लोके ।
 सर्वात्मना जाह्नवीं ये प्रपन्ना स्ते ब्रह्मणः सदनं सम्प्रयाताः ॥ ९२ ॥
 लोकाभिमात्रयति या जन्नीव पुत्रा न्सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्ना ।
 स्वस्थानमिष्टमिड ब्राह्ममभीप्समानैर्गङ्गा सदैवात्मवशैरुपास्था ॥ ९३ ॥
 उसां जुष्टां मिषतीं विश्वतोया मिरां वञ्चि रेवतीं भूधराणाम् ।
 शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकान्तां गङ्गां श्रयेदात्मवान्सिद्धिकामः ॥ ९४ ॥
 प्रसाध देवान्सविभून्समस्ता न्भगीरथस्तपसोत्रेण गङ्गाम् ।
 गामानयत्तामभिगम्य शश्व न्युमान्भयं नेड नामुत्र विधात् ॥ ९५ ॥
 उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां मयैकदेशः प्रसमीक्ष्य बुद्ध्या ।
 शक्तिर्न मे काश्चिदिडास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान्परिमातुं तथैव ॥ ९६ ॥
 मेरोः समुद्रस्य य सर्वरत्नैः सङ्गोपलानामुदकस्य वापि ।
 वक्तुं शक्यं नेड गङ्गाजलानां गुणाभ्यानं परिमातुं तथैव ॥ ९७ ॥
 तस्मादिमान्परया श्रद्धयोक्ता न्गुणान्सर्वाञ्जाह्नवीञ्जस्तथैव ।
 भजेद्वाया मनसा कर्मणा य भक्त्या युक्तः परया श्रद्धयानः ॥ ९८ ॥
 लोकाभिमांस्त्रीन्यशसा वितत्य सिद्धिं प्राप्य मडतीं तां दुरापाम् ।
 गङ्गाकृतानधिरेणैव लोका न्यथेष्टमिष्टान्वियश्चिष्यसि त्वम् ॥ ९९ ॥
 तव मम य गुणैर्मंडानुभावा जुषतु मतिं सततं स्वधर्मयुक्तैः ।
 अभिगतजनवत्सला छि गङ्गा भजति युनक्ति सुप्तैश्च भक्तिमन्तम् ॥ १०० ॥
 एति मडाभारते अनुशासनपर्वणि २७ अध्यायान्तर्गतं
 सिद्धकृतं गङ्गास्तोत्रं सम्पूर्णम् ।
 मडाभारत । अनुशासनपर्व । अध्याय २७/२५-९८ ॥

mahAbhArata . anushAsanaparva . adhyAya 27/25-98..

Proofread by PSA Easwaran

——
Siddhakritam Ganga Stotram
pdf was typeset on November 2, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

